

Bilag 2.

ERHVERVENES FÆLLESUDVALG OM SKATTESPØRGSMÅL

Den 19. marts 1971.

Erhvervenes fællesudvalg om skatte-
spørgsmål, der repræsenterer Danmarks
Rederiforening, Grosserer-Societetet, Hånd-
værksrådet, Industriraadet og Provinshan-
delskammeret, tillader sig herved at frem-
komme med følgende bemærkninger til
ovennævnte forslag.

Kapitalopsparing i aktier har længe været
disfavoriseret på væsentlige punkter inden-
for skattelovgivningen i forhold til anden
opsparing. Udviklingen i den effektive for-
rentning mellem på den ene side aktier og
på den anden obligationer, private pante-
breve o. l. har ligeledes udviklet sig stærkt
til ugunst for at placere opsparing i risiko-
villig aktiekapital i erhvervslivet.

Dette agtes nu udvidet med en begræns-
ning af de tilladte aktieudbytter, uden at
der herved ydes noget omhelst bidrag til
den økonomiske sanering, som tilsigtes ved
regeringens indkomstpolitik. Uanset at den
foreslåede lovgivning må erkendes at være
lempeligere end tidligere tiders udbyttebe-
grænsning, vil de økonomiske og psykologi-
ske følger af den diskriminering af kapitals
placering i aktier, som ligger i existensen af
en udbyttebegrænsningslov, tværtimod
virke skadende for den tilstræbte sanering.

De psykologiske følger består i, at det
endnu en gang fastslås, at opsparing i aktier
jævnligt må tåle indgreb. Resultatet kan
kun være en yderligere afsvækket tilskyn-
delse til at erhverve aktier. De økonomiske
følger viser sig i, at de begrænsninger i ak-
tiers afkast, som lovforslaget vil medføre,
fortrinsvis rammer netop det udsnit af virk-
somheder, som har formået at klare sig

bedst trods de nuværende barske erhvervs-
vilkår. Dette forekommer lidet rimeligt.

Vi erkender, at den foreslåede regel om til-
ladt aktieudbytte op til 5 pct. af et selskabs
egenkapital er udtryk for et nyt og mere
realistisk syn på aktiers reelle afkast, og at
denne regel for nogle selskaber åbner en vis
bevægelsesfrihed med hensyn til udbyttets
fastsættelse i begrænsningsåret. Dog vil reg-
len, især for virksomheder med relativt be-
skeden egenkapital, kunne få tilfældige virk-
ninger for udbyttets fastsættelse. For så-
danne virksomheder er det reglen om sam-
menligningsårets udbyttebeløb, der vil blive
aktuelt at anvende, men her opstår nye til-
fældigheder, fordi der alene er valgt eet år
som basis. Dette år kan være præget af sær-
lige udsving, f. ex. nye investeringer med
deraf følgende øgede afskrivninger, således
at årsresultatet og dermed udbyttet er uty-
pisk.

Sådanne forhold henstilles imødegået ved
en supplerende regel om, at der — i lighed
med tidligere udbyttelove — alternativt
kan deklareres gennemsnittet af de sidste
tre års udbytte.

Vi ønsker endelig at udtrykke vor beklage-
gelse af forslaget regel om forbud mod
fondsaktier indtil 1. april 1972. Et forbud
medvirker til at understrege den populære,
men urigtige opfattelse af fondsaktier som
selskabets gaver til aktionærerne. Fondsak-
tiers udstedelse betyder tværtimod, at reser-
ver — der bl. a. måske kunne bruges til
udbetaling af udbytte — bindes i selskabet
som aktiekapital. Forsåvidt dette er tilfæl-
det, strider forbudet mod fondsaktier altså